

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/119/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010533
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010533.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Jána Mihala a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného L. H., pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 28.3.2018, č.k. 9T/120/2017-116, na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.11.2018, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Galanta, zamietá.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný L. H. uznaný za vinného zo zločinu krádeže podľa § 212 odsek 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 05.03.2017 v čase okolo 18.00 hod. v Q., na ulici Z. N., na parkovisku pri obytnom bloku XXX/XX prišiel k tam zaparkovanému osobnému motorovému vozidlu zn. ŠKODA SUPERB COMBI, evidenčného čísla TT507FY, čiernej farby, VIN: G prineseným skrutkovačom rozbil sklo na predných dverách vozidla zo strany vodiča, následne vnikol do vnútra vozidla, odkiaľ zo stredového panelu za použitia skrutkovača vymontoval a odcudzil 1 ks autorádia s navigáciou značky Škoda Columbus, typ RNS 510, rok výroby 2011 a následne z miesta odišiel preč, čím poškodenej spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s., IČO: 35 730 978 spôsobil škodu krádežou vo výške 350.- eur a poškodením vozidla škodu vo výške 93,52 eur.

Za to súd obžalovanému podľa § § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom OS Galanta sp. zn. 0T/60/2017 zo dňa 16.3.2017, právoplatným dňa 16.3.2017, výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom OS Galanta sp. zn. 1T/165/2017 zo dňa 24.11.2017, právoplatným dňa 22.12.2017 a výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 1T/33/2017 zo dňa 30.8.2017, právoplatným dňa 24.10.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd zároveň obžalovanému uložil trest prepadnutia vecí a to: červených klieští, torx kľúča bielej farby, univerzálneho kľúča od zámkov na automobiloch nemeckej

výroby a vidlicového kľúča č. 10. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku obžalovaného zaviazal nahradiť poškodenej spoločnosti UniCredit Leasing Slovakia, a.s., so sídlom Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 357 30 978 škodu vo výške 443,52 eur. Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú spoločnosť UniCredit Leasing Slovakia, a.s., so sídlom Bratislava, Šancová 1/A, IČO: 357 30 978, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie prokurátor a to proti výroku o treste. Tento považuje za vydaný v rozpore so zákonom. S poukazom na ustanovenie § 34 ods. 4, §38 ods. 2, § 38 ods. 3, § 38 ods. 4, § 41 ods. 2 a § 37 písm. h) Trestného zákona má za to, že súd pri ukladaní trestu a určení jeho výmery postupoval v rozpore so zákonom, keď nepoužil pri určení výmery trestu, pri vyhodnocovaní poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ustanovenie § 37 písm. h) Trestného zákona. V danom prípade boli u obžalovaného na aplikáciu tohto ustanovenia splnené zákonné podmienky. Nesúhlasí s argumentáciou súdu o nemožnosti prihliadnúť na priťažujúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h) Trestného zákona z dôvodu, že táto okolnosť už podmienila použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona. Súčasná právna úprava tzv. asperačnej zásady zakotvená v § 41 ods. 2 Trestného zákona nemá žiadny vplyv na dolnú hranicu trestnej sadzby, keď dochádza k úprave (zvýšeniu) len hornej hranice trestnej sadzby. Neprichádza teda k dvojnásobnej úprave tej istej hranice trestnej sadzby. Preto mali byť u obžalovaného zohľadnené dve priťažujúce okolnosti, a s ohľadom na existenciu len jednej poľahčujúcej okolnosti, pri prevahe priťažujúcich okolností, došlo k úprave trestnej sadzby tak, že sa zvyšuje jej dolná hranica o 1/3. Upravená trestná sadzba je potom 5 rokov a 4 mesiace až 13 rokov a 4 mesiace a v tomto rozmedzí mal byť obžalovanému ukladaný trest.

Na tomto odvolacom dôvode zotrval prokurátor aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o podanom odvolaní. Obžalovaný navrhol odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Výrok o vine teda odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti, obžalovaný totiž zákonne konformným spôsobom učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenie súd prvého stupňa prijal uznesením podľa § 257 ods. 7, ods. 8 Trestného poriadku.

Okresný súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktorými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukladanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery, charakter trestnej činnosti, pričom zohľadnil prítiažujúce i poľahčujúce okolnosti.

Trest u obžalovaného z pohľadu odvolacieho súdu je trestom primeraným a zákonným.

Rovnako správne rozhodol okresný súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Čo sa týka odvolacej námietky a posúdenia možnosti uplatniť u obžalovaného prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, za súčasného použitia ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, krajský súd sa plne stotožňuje s postupom okresného súdu, ktorý prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov) u obžalovaného neaplikoval, nakoľko uvedená okolnosť už podmienila použitie vyššej trestnej sadzby podľa § 41 ods. 2 Trestného zákona.

Krajský súd v tomto smere naďalej postupuje v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 1/2011, podľa ktorého „spáchanie zbiehajúceho sa trestného činu sa v súlade so zásadou „ne bis in idem“, vyjadrenou v § 38 ods. 1 Trestného zákona nepoužije ako prítiažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona, ak by išlo zároveň o okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, pričom môže ísť aj o okolnosť podľa ustanovenia všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2 Trestného zákona).“ Podľa Najvyššieho súdu SR ustanovenie § 37 písm. h/ bolo v jeho súčasne účinnom znení obsiahnuté a vo význame "viac ako jeden trestný čin" používané už v rámci úpravy (podľa § 34 písm. i/) Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006. Rekodifikačná úprava ho formulačne prevzala s tým, že niet dôvodov na zmenu dlhodobo zaužívaného výkladu. Spáchanie druhého trestného činu ako prítiažujúca okolnosť podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona sa však nepoužije, ak je potrebné z dôvodu viaccinného súbehu trestných činov z ktorých aspoň jeden je zločinom aplikovať asperačnú zásadu v zmysle § 41 ods. 2 Trestného zákona (eventuálne v nadväznosti na toto ustanovenie aj v zmysle § 41 ods. 3 alebo § 42 Trestného zákona). Spáchanie druhého trestného činu (popri zločine alebo prísnejšie trestnom zločine) je totiž okolnosťou podmieňujúcou použitie prísnejšej trestnej sadzby podľa naposledy citovaného ustanovenia. Platí teda, že okolnosť podmieňujúca použitie prísnejšej trestnej sadzby môže byť takto použitá nielen podľa úpravy v obsiahnutej v ustanovení osobitnej časti Trestného zákona (jeho príslušnom vyššom odseku), ale aj v ustanovení všeobecnej časti Trestného zákona (§ 41 ods. 2). Ak je potom takto použitá, jej duplicitnému použitiu ako prítiažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona bráni zásada "ne bis in idem" vyjadrená v § 38 ods. 1 Trestného zákona.

Napadnutý rozsudok je tak vo výroku o treste plne v súlade so zákonom. Okresný súd správne aplikoval poľahčujúce a prítiažujúce okolnosti, a aj ustanovenia o súhrnnom treste a to vo vzťahu k skorším

odsúdeniam v konaniach Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/60/2017 (dňa 14.3.2017), Okresného súdu Galanta, sp. zn. 1T/165/2017 (dňa 4.8.2016) a Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 1T/33/2017 (dňa 5.8.2016), pretože skutok, za ktorý bol odsúdený napadnutým rozsudkom, spáchal dňa 05.03.2017 a správne potom podľa ustanovení § 41 odsek 2 a § 42 odsek 1 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného (§ 212 ods. 4 Trestného zákona) o jednu tretinu. Upravená trestná sadzba potom bola v rozsahu tri roky až trinásť rokov a štyri mesiace.

Súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere štyri roky je trestom spravodlivým. Okresný súd správne zohľadnil osobu páchatel'a, jeho trestnú minulosť a najmä tresty, ktoré mu boli uložené zrušovanými rozhodnutiami (trest povinnej práce, podmienený a nepodmienečný trest odňatia slobody). Správne je aj rozhodnutie o uložení trestu prepadnutia vecí.

Vzhľadom na vyššieuvedené potom odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.